

ши търговци, и помолихъ ги да ми прода-
датъ единъ конь. Търговцитѣ ме познаваха и
изпълниха желанието ми, но не поискаха да
взематъ пари, ако да имъ се молихъ отъ
сърдце да получатъ онова, щото имъ се
падаше.

— А защо ти е коньтъ? — попита единъ
отъ търговцитѣ.

— Другарьтъ ми е боленъ, и азъ искамъ
да го натоваря и да го занеса въ нѣкое село,
— казахъ азъ.

Търговцитѣ се нажалиха и рекоха ми:

— Вземи коня и върви си... Зимата е
много сърдита тая година... Прощавай!